

Fordel for Beskæftigelsens Opretholdelse, har Mindretallets principielle Billigelse, men da det af et Flertal stillede Forslag maa anses for u hensigtsmæssigt, skal man henstille, at Spørgsmaalet om Ydelse af Kriselaan tages op paa en anden og mere rationel Basis.

Under Hensyn til den truende Arbejdsløshedssituation skal man endvidere opfordre Regeringen til uopholdelig at fremkomme med Forslag til saadanne Foranstaltninger, der evner at skabe et effektivt og generelt anvendeligt Værn mod Arbejdsløsheden og Erhvervskrisen.

Mindretallet maa her atter pege paa de fra konservativ Side rejste Krav om midlertidige Krisetoldsatser“.

Flertallets Ændringsforslag vedtoges med 68 Stemmer, medens 59 (Venstre og de Konservative, som begge havde erklæret, at de ansaa dem for Forbedringer af Lovforslaget) afholdt sig fra at stemme.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 72 Stemmer mod 64.

Ved 1. Behandling i Landstinget anbefalede Ordførerne for Socialdemokratiet (I. A. Hansen) og de Radikale (Gunnar Fog-Petersen) Lovforslaget, medens Ordførerne for Venstre (Johannes Jensen) og de Konservative (Tvede) ikke kunde tiltræde det, men erklærede sig villige til Forhandling om Sagen.

I Udvalgets Betænkning udtaltes, at „Udvalget har først drøftet det foreliggende Lovforslag i adskillige Møder uden at kunne naa til Enighed om den i Lovforslaget foreslåede Tilskudsordning til Arbejdsløninger, idet Repræsentanterne for det konservative Folkeparti og Venstre har fastholdt deres Partiernes Standpunkter dertil under Sagens Behandling i Folketinget og ved første Behandling i Landstinget“.

Partiernes Ordførere drøftede derefter Lovforslaget sammen med Erhvervsministeren, og der opnaaedes derigennem Enighed i Udvalget (for det konservative Folkepartis Repræsentanters Vedkommende dog kun subsidiært, idet disse ønskede at opretholde det af dem stillede Forslag) om den Affattelse af Lovforslaget, som blev endelig Lov, og som er gengivet foran. Det tilføjes: „Fra flere Sider er der sket Henvendelse til Udvalget om særlige Foranstaltninger for enkelte Virksomheder og Industrigræne; om disse Henvendelser har der været Samraad med Ministeren, men Udvalget har ment, at en egentlig Behandling af disse Henvendelser har ligget udenfor Udvalgets Opgave.“

Det konservative Mindretal udtalte i Betænkningen, at da det „paa et tidligt Tidspunkt af Forhandlingerne om Lovforslaget var klar over, at dette ikke lod sig føre igennem Landstinget i den Affattelse, hvori det forelaa fra Folke-